

àdhuc en aquells casos, on l'autoritat i el llibre de ciència ho prohibeixen." Després de les meves experiències freqüents, sovint dramàtiques, en les quals he intervingut en els vint últims anys, continuo essent del mateix parer, i qui sap si amb més fervor.

Dosis: Tothom sap les dificultats d'una exacta i oportuna dosificació de la digital, la qual cosa fan ressaltar i de la qual se'n dolen la majoria dels autors. També es fa ressaltar el poc coneixement que tenim del contingut precís de substàncies actives dels preparats de digital, sobretot en els centenars de prospectes referents a preparats nous i sempre millors, que diàriament es llancen al mercat i damunt les taules de treball dels metges.

Cada producte és recomanat especialment per l'exactitud amb què es pot dosificar, circumstància aquesta que consideren l'única i principal condició per a poder fer un correcte comerç. Jo no ha trobat mai en aquests coneixements deficients una dificultat d'importància. El que sí és necessari és una observació constant de cada cas, per tal de poder decidir l'èxit del tractament, i per això és precís de saber la quantitat que se n'ha d'administrar i el temps que ha de continuar el tractament. Fins la dosi més perfecta no ens pot alliberar d'aquest imperatiu categòric ni de la nostra gran responsabilitat. Jo no vull pas menysprear el gran valor que té un procediment exacte junt al llit del malalt, però, el no tenir coneixements exactes del valor actiu d'una droga digital especial, mai no ens impedirà d'administrar el remei fins a observar una millora notòria. Segons un vell costum, jo també he usat quantitats grans, mitjanes i petites, diferència que no necessita d'una aclaració especial i que es pot regular en el llit del malalt. L'únic que s'ha d'exigir és el fixar la unitat de la droga que pugui ésser presa com a base de la nostra dosificació. A mi em sembla més pràctic i més senzill d'escollir una dosi petita que pugui ésser administrada sola o en repetides vegades, ja que si fos grossa, en molts casos hauria d'ésser dividida en parts petites.

Quina quantitat i de quin preparat de digital s'hauria d'escollir com a unitat?

De preparats de digital se'n fabriquen tants i de tan diverses menes com fàbriques de productes químics existeixen. Aquests ens són recoma-

nats amb gran insistència i els quals porten noms molt prometedors. Degut al nombre cada dia en augment d'aquests productes i noms la tasca és més difícil i es crea una situació certament perillosa. El tractament amb digital és un dels deures més importants i més seriosos del metge pràctic; exigeix gran destresa, esperit d'observació, interès fervent, com també experiència. Fins gosení a dir que tota una vida no és suficient per aprendre el necessari sobre aquesta droga meravellosa. Si volguéssim fer ús de tots aquests preparats, només aconseguiríem dificultar-nos més la tasca ja prou difícil, i tindria com a conseqüència un enderrocament de la nostra experiència. Foren aquestes causes les que m'induíren a limitar tot el possible el nombre de preparats usats per als meus guariments. En realitat només hi ha una forma que em satisfà plenament i aquesta no és altra que la pols estandarditzada (titulat) de fulles seques, procurant d'obtenir-la d'un mateix i constant origen. L'experiència sempre m'ha fet retornar vers les fulles si alguna vegada m'he deixat induir a fer ús corrent d'altres preparats. Amb això no vull pas dir que els altres remeis no valguin res; però sí que he de fer avinent que hom s'atengui, tant com pugui, a un sol remei i a la vegada estudiï la seva influència amb exactitud.

Tornant ara vers la unitat desitjada, per poc que pensem la podem trobar: tots els preparats moderns de digital estan, segons disposició del productor, estandarditzats (titulats), sobre un decígram de pols de fulla. Ja que és així, per què aleshores no prenem aquesta quantitat com a unitat?

Si bé és possible que les fulles estandarditzades poden variar en la seva composició, almenys es pot acceptar que totes elles tindran les substàncies actives amb les quals ha dotat la naturalesa a tan extraordinàriament activa planta. Per altra banda la major part dels preparats de digital solament contenen una part d'aquestes substàncies. Això en la pràctica es pot aprofitar avantatjosament. Ja fa temps que vaig tenir certes discussions interessants, ensems que agradables, amb el malauradament desaparegut farmacèutic Artur Cushuy, un dels millors coneixedors de la digital, respecte de si seria possible de separar les diverses substàncies actives de la digital per